

بی وختہ سیلاب

لیکوال: ڈاکٹر معمار حشمت اللہ اتمر
پیپلیک: تلہ / کال ۱۴۰۶ بریدی

Ketabton.com

بې وخته سیلاب
.....

لیکي پوهه:

سرلیک: بې وخته سیلاب

لیکوال: ډاکټر معمار حشمت الله ، و اتمر ، ،

ابدپتور:

د پڅښتنې ډیزان: ډاکټر معمار حشمت الله ، و اتمر ، ،

خپرنډوی:

چاپشمپر: ۳۰

چاپ نېټه: میاشت - تله / کال ۱۴۰۶

واټس اپ: +۹۳۷۹۹۳۷۶۹۹۸

برېښنالیک:

atmar_hashmatullah@yahoo.com

د چاپ حقوق له لیکوال او خپرنډوی سره خوندي دي، بې اخځ
بنوونې ترې د گټې اخیستنې اجازه نه شته.

بې وخته سیلاب
.....

لړلیک

چوپړی

سرلیک

- ۱ پڅښتنی،
- ۲ بسم الله الرحمن الرحيم
- ۳ لیکي پوهه:
- ۴ لړلیک
- ۵ ترانې (پیل، شروع، برید)
- ۷ د یادښتونو له پاره:
- ۸ کیسه، داستان یا ناول:
- ۴۹ د چاپ شویو کتابونو لېست
- ۵۴ د کار لاندې کتابونو لېست
- ۵۵ د امکان او وخت په صورت کې
- ۵۶ د پڅښتنی څټ

بي وخته سيلاب
.....

تران (پيل، شروع، بريد)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، الْحَمْدُ لِلَّهِ إِجْلَالًا
لِقُدْرَتِهِ، وَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ خُضُوعًا لِعِزَّتِهِ، وَصَلَّى
اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ .

بي پایه ستاينه او بي حده مننه، د هغه سپېڅلي ذات نه چي د وجود
مانی او کاینات یی د انساني وجود د تکامل او د انسان له پاره د خپل
سپېڅلي ذات او عبادت د حقیقت له پیژندلو پرته جوړ کړل. هغه د
ذات پوهه، عالی، لوړ او ښکلي نومونه دي، او کائناتو د پیدایښت
یوه حتمي لامل دی. عظمت، د ټولې نړۍ موجودیت، د ناڅاپه څخه
راوتل، حق د رسیدو جوهر په یوه والي کې د اعتراف، تباهی او بی
وسی یوه له لوړو وسیلو څخه دی.

گرانو لوستونکو!

دا ځل می و غوښتل یوه بل حقیقي داستان (کیسه، ناول)، ولیکم کوم
چي په بغلان ولایت کې کیسه یی تېره شوي ده، غواړم د خپلو
کتابونو مینه والو او لوستونکو سره یی گډ (شریکه) کړم.

زما د کتابونو مېنه وال یوازې معماران او انجینران نه دي، نه باید
اوسي، نوڅکه غواړم ورځ په ورځ د خپلو لیکونو کې توپیر راوړم
چي د هرې څانگې مېنه وال په کې ډېر شي، دا کار به ما دېته اړ
کړي چي لیکني می توپیر و لري او هم به می مینه وال ډېر شي.

بي وخته سيلاب

.....

پاکه ربه!

ز مور له پاره خپله لاره بي ستونزي كړه، تر څو مور له تا پرته بل څوك و نه وینو او نه يې پېژنو. ز مور سره مرسته و كړه تر څو مو په وجود كې د غرور نخبه پاتې نه شي او د اسلام د دين له سپيڅلو بنده گانو څخه مو و بولي.

يادونه:

- د نظر ټولو خاوندانو او هغه څوك چې دا كتاب لولي په ډېر درنښت هېله كېږي چې، خپلې غوښتنې او وړاندیزونه د دې كتاب د بيا كتنې له پاره، زما سره گډ (شريكه) كړئ.
- انځورونه د گوگل سايت نه د داستان(ناول) مطابق اخیستل شوي دي.

Whatsapp: ۰۰۹۳۷۹۹۳۷۶۹۹۸

په در نښت
ډاکټر معمار حشمت الله اتمر

بې وخته سیلاب

.....

د یادښتونو له پاره:

..... -۱

..... -۲

..... -۳

..... -۴

..... -۵

..... -۶

..... -۷

..... -۸

..... -۹

..... -۱۰

بي وخته سيلاب

.....

کيسه، داستان يا ناول:

د پسرلی بنکلی ورځي په چټکۍ سره تېرې شوي.

اوري موسم ورسېد.

او او (هوا) توده شوه.

گرمي به ورځ تر بلې ډېرېده.

ورځي اوږدېدې.

لمر وختي راخوت او وړانگې به يې پر ټوله ځمکه خپرېدې.

او ا به ورو، ورو تودېده بيا لس، دولس او دوي بجو کې لوړوالي ته رسېده.

تا به ويل چې، لمر کوز شوی دی.

لمر ته، گذاره (طاقت) نه کېده.

ټولو به کوبنښ کوه تر څو ځانونه سيوري ته ورسوي.

څاروي او مرغانو به هم کوبنښ کوه ځانونه تر سيوري لاندې خوندي کړي.

کروندگر (بزگران) به سهار لمانځه نه وروسته کروندو ته، تلل او پر کار به يې پيل کوه، بيا به يې تر ۹ بجو البته کار کوه، وروسته به بېرته خپلو کورونو ته، تلل.

پر هغو به خولي بهېدې او په سرونو به يې څادرونو اچولي وو.

بي وخته سيلاب

.....

چابک، چابک به په لاري تلل.
په کورونو کي به تر څپرو لاندې کښېناستل.
يخي اوبه او گرم چايونه به يې څښل.
چا چې برېښنا درلوده، پکي به يې چالاناول او تر پکوو لاندې به يې
خپلي دمي نيوي.
اوا(هوا) نوره هم تودېده (گرمېده).
خلکو به د اوړي ورځي شمېري.
څو ورځي تېرې شوې.
په آسمان کي لږې ورځي پيدا شوې.
دا ورځي سپينې وې.

بې وخته سیلاب

.....

کله به څرگنده او کله به ورکې شوي.
څو ورځې نورې هم تېرې شوي.
او(هوا) نوره هم گرمه (توده) شوه.
په ځینو سیمو او ولایتونو کې بیا څرې وربځي څرگندي شوي.
وربځي لږې وې.
خو!
هرې خوا به گرځېدې.
کله به ډېر او کله به لږېدې.

بې وخته سیلاب

.....

په ځینو ولایتونو کې به ورځ تر بلې گرځېدې.
او(هوا) نوره هم تودېده.
د خلکو حوصله به لږېده.
ټول د باران په تمه وو.
هرچا به دعاوې کوي چې، باران وشي.
هیچا به د خیر کلمه ورسره نه یادوه.
څو ورځې نورې هم تېرې شوې.
او(هوا) ډپه شوه.
تورې ورپځې مخ په زیاتېدو شوې.

بي وخته سيلاب

.....

په ځينو ولايتونو کې بارانونه پيل شوو.
ځينو کې به د شپې او ځينو نورو کې په د ورځې هم ورپدل.
پر اوا يې هېڅ اغېزه (تاثير) و نه کړه.
ټول ورته خوشحاله وو.
باران بڼه په خوند ورپده.

په ځينو ولايتونو کې سيلابونه (سېلابونه) جاري شوو.
ويالې (بيالې) د اوبو ډکې او پر پښتو وا وښتې.
خړې اوبو (د باران اوبو) ځمکو ته مخه واره.
هر څه يې تر اوبو او خټو کړل.
په ځينو ځايونو کې خورونه جاري شوو.

بې وخته سيلاب

.....

وچ خوړونه هم د اوبو ډک شوو.
کورونه يې ترې لاندې کړل.
ځينو ولايتونو کې د شپې سپلابونه جاري شوو.
خلک يې خواږه خوب ته پرې نه بنودل.
د کلا گانو دېوالونه يې ړنگ او اوبه انگر و ته د ننه شوو.
کوټې يې و نړوې.
څاروي، انسانان يې تر کوټو لاندې کړل.
د وتو او تېښتې لار نه وه.
هرې خوا خړې اوبه تاوې وې.

بي وخته سيلاب

.....

سيندونه ، ويالي او پتي يوه شان بنکار بدل.
موټر هم په اوبو کې بند(گير) پاتې وو.

خيني خلکو بيا له ډاره، خپلو بامو ته ختل.
هغوی په دې سوچ وو چې الته به خوندي وي.
هغوی د ځانه سره پيسې او گانې هم خپرولي وي.
ودانې د خټو وي.
بيخونه يې اوبو پاسته کړي وو.
ډېری يې ونړېدي.
خلک اوبو ته وغورځېدل.

بي وخته سيلاب

.....

خيني نور بي خوندي (بيچ) شوو.
هغوى الله په بامونو بند (ايسار) پاتي وو.
د كوزېدو لارې نه وي.
هرې خوا په لوېشتو اوبه او خټې وي.
اوبه په كوتو كې هم تاوېدي.
ډېر شيان يې له ځانه سره، د يوې سيمې نه بلې سيمې ته وپورل.
خيني نور هم د خټو لاندې شوو.
په سل هاوو څاروي، ځناور، چرگان، چرگي يې ترې لاندې كړل.

بي وخته سيلاب

.....

يوآخي بتي (بتکي) به لامبو وهي.
د هغوی له پاره اوبه تر زنگنو وي.

خو!

هغوی يي هم د يوې سيمي نه بلي ته له ځانه سره بوتلي.
لاره ورکه وه.

هر چا به د خپل سر غمه خوره.

څوک د خوراک او څښاک په غم کې نه وو.

ټولو د تبېنتي لارې لټوي.

مړي خورا ډېر وو.

د رنځورانو او ماشومانه ژغورنه هم آسانه کار نه وه.

بې وخته سیلاب

.....

ډېری ماشومان تر نن ورځې ورک دي.
په ځینو سیمو کې کوشنیاں وژ غورل شوو.
ځینو نورو سیمو کې تر خړو اوبو لاندې شوو.
تر ټولو خونړي سېلابونه د شپې له خوا وو.
کوم چې کورونه یې ونړول او خلک یې بیده تر کورونو لاندې کړل.
مرستې او مرستندويي موسسې هم نه وې.
نه امبولانس وو نه هم چورلکې.

شپه تېره او ورځ رڼا شوه.
ډېری خلک له ورايه نږدې غونډيو ته ختلي وو.
بيا باران ودرېد.

بي وخته سيلاب

.....

سيلابونه هم ورو، بيا پای ته ورسېدل.
ژوندي پاتې شوي خلک د دوستانو په لټون کې شوو.
هرې خوا جنازې وې.
ډېرې په کې ماشومان وو.
هغوی تر کوټو لاندې شوي وو.
ځينې نور په کې ټوله کورنۍ وې.
خلک شاوخوا گرځېدل.
مړي يې موندل، د کور او کلي خلکو په مرستې يې خاورو ته سپارل.
محمد حسن چې د بغلان ولايت بورکي ولسوالۍ اوسېدونکی وو، په
کورکي به يې ويل:
سېر کال ډېره گرمې ده.
خدای وکړي چې باران و ورېزي.
اوا سره کې.
ورېځي الله هم تاوې را تاوېږي.
خو د وربنت پته نه لگېده.
د هغه زړه ډېر په تنگ و.
کله به بازار ته، ته او د خپلو ملگرو سره يې کتل.
کور ورته ځای نه ورکاوه.

بي وخته سيلاب

.....

هغه معلول هم و.

په ډېرو ستونزو به له كوره و وت او د نورو معلو لينو سره به يې لیده كاته كول.

ټولو به د معلولينو په حقوقو غږېدل.

يوه به د بل نه حقوق وركړې په هكله پوښتنې كوي.

هر يوه به ويل:

خير او خيريت دی.

كارنو سره روان دي.

اسناد د مالي په وزارت كې دي.

كېدای شي په دې اونۍ (هفتې) كې امضا او بيا بانك ته ولېږل شي.

خو ورځې تېرې شوي.

هغه د كوره و وت.

خپل ملگري كورته روان شو.

نيمه گړۍ تېره شوه.

خپل ملگري كور ته ورسېد.

دروازه يې وټكوه.

د ملگري زوي يې، دروازي ته راغی.

دروازه يې خلاصه كړه.

بي وخته سيلاب

.....

محمد حسن ته يې سلام ورکړ.

محمد حسن هم د هغه سلام ته، و عليکم و ويل:

بيا يې و پوښتل:

پلار دې په کور کې دى؟

هغه و ويل:

هو!

هغه ته و وايه چې محمد حسن راغلى دى.

هغه و ويل:

سمه ده!

هغه دروازه پورې کره او بېرته انگر ته د ننه شو.

کوټې ته لار چېرې يې چې پلار و.

کوټې ته ننوت.

پلار يې پر توشکې ناست و.

پلار ته يې سلام واچوه.

هغه هم د خپل زوى سلام ته و عليکم و ويل.

بيا پلار يې و پوښتل:

خيريت خو به وي؟

بي وخته سيلاب

.....

په دروازي کې څوک وه؟

هغه و ويل:

دروازې کې ستا ملگری محمد حسن و.

بيا هغه و پوښتل:

هغه څه شو؟

زوی يې و ويل:

هغه د دروازي تر شا ولاړ دی.

بيا پلار يې و ويل:

لاړ شه!

هغه راوله!

زوی يې و ويل:

سمه ده!

بيا زوی يې دروازي ته لاړ او محمد حسن يې کور ته، وباله.

زوی يې مخکې او محمد حسن ورپسې و.

دواړه د مېلمه کوټې ته ننوتل.

د ملگري زوی يې و ويل:

ته دلته پر توشکې کېښنه!

بي وخته سيلاب

.....

هغه پر توشکي کښېناست او د ملگري زوی بالښت د هغه تر شا (څټ) کښود.

داده!

زه دستي خپل پلار ته غږ کړم.

الک د کوټي د باندي شو او خپل پلار ته يې غږ کړ.

پلار يې سالون ته د ننه شو.

محمد حسن له حايه پاڅېد او د خپل ملگري سره يې روغېر وکړ.

ملگري يې محمد حسن ته وويل:

مهرباني!

پر توشکي کښېنه.

محمد حسن پر توشکي کښېناست.

بيا يې زوی ته وويل:

ورشه!

اکا (کاکا) ته دې شين چای راوړه.

الک د مېلمه کوټي نه و وت او چای پسي لاړ.

بيا د دواړو غوري پيل شوي.

محمد حسن خپل ملگري ته وويل:

دلته او! (هوا) ډېره گرمه ده.

بې وخته سیلاب

.....

راځه چې کابل ته لاړ شوو.

الته او اسره ده.

هم به تفریح وکړو او هم به د خپلو حقوقو په هکله پوښتنې وکړو.

کېدای شي پیسې، بانک ته راغلي وي.

ملګري یې وویل:

بڼه خبره ده.

زما هم زړه وه چې ستا کور ته راشم او د تګ پلان ونیسو.

بڼه شو چې ته، په خپله راغلي.

که نه زه ستا کور ته درتلم.

زما پښه ډېره درد کوي.

په لاره سم نه شم تلای.

اوس په لکره ګرځم.

بڼه شو چې ته راغلي.

زما له پاره، تاسو کور ته تګ ستونزمن و.

بیا کیسي، کیسي.

چای ورسېد.

د چای سره د خنجانو برگ وچ توت هم وو.

بي وخته سيلاب

.....

څه ناڅه چارماغ (چهار مغز) هم په كې بنكارېدل.

خورا خوندور او هېل لرونكې (هېلداره) چای و.

چای په مزه، مزه وڅښل شو.

بيا دواړو سره فيصله وكړه چې سهار وختي د موټرو هډې كې يوه د بل سره ويني او يوه ځای به كابل ته لار شي.

څه وخت تېر شو.

غرمه نږدې شوه.

محمد حسن خپل ملگري ته وويل:

ستا په اجازه، زه به لار شم.

ملگري يې وويل:

څه كار لري.

پاتې شه د غرمې ډوډۍ وخوره، بيا به لار شي.

محمد حسن وويل:

لاره ډېره ده.

ايله، ايله لار شم.

هسي ماو تا معيوبين يوو.

د نورو په شان ژر، ژر تللی نه شوو.

كه كومه تيره كې مو پښه ونښلي بيا به معيوبت مو دوي چنده شي.

بې وخته سیلاب

.....

ملگري يې و خندل او ويې ويل:

ته هم ريښتيا وايي.

کښېنه بابا!

تر څو ډوډۍ تيار پري، غوري به وکړو.

بيا محمد حسن و ويل:

زورور سړی يې!

ستا زور څوک لري؟

ملگري يې و ويل:

ما او تا خو د کوشنيوالي خواره ملگري يوو.

بيا غوري پيل شوي.

غرمه شوه.

کوزه او چلمچي ورسېدل.

د مگري زوی يې، پر لاس مينځلو پيل کړ.

بيا لاس پاک يې ورته ورکړ تر څو خپل لاسونه وچ کړي.

هغوی لاسونه وچ او دستر خوان اوار شو.

وچه ډوډۍ و وپشل شوه.

بيا د شوروا کاسې هم ورسېدي.

بې وخته سیلاب

.....

هغوی په کاسو کې ډوډۍ ماته (میده) کړه او پر خوړولو یې پیل کړ.

ډوډۍ و خوړل شوه.

بیا چای هم ورسېد.

چای وروسته محمد حسن وویل:

اوس د لمانځه وخت ده.

خه چې، جومات ته لاړ شوو.

ملگري یې و منه او دواړه پاڅېدل.

د ملگري زوی یې د هغوی بوتان سم کړل.

هغوی د کوتې نه و وتل.

محمد حسن و ویل:

څومره گرمي ده.

په کوتې کې پکې چالانه وه.

په کیسو، کیسو کې ورځ تېره شوه.

په گرمۍ پوې نه شوو.

ملگري یې و ویل:

همداسې ده.

کله، کله راځه!

بي وخته سيلاب

.....

غوري به وکړو.

هسي مونږ کوم رسمي کاروبار نه لرو.

محمد حسن و ويل:

سمه ده!

بيا يي زياته کړه.

په پښتو کې يوه مثل دی چې وايي:

کله رايه او کله به زه درځم مينه

مينه په تلو راتلو دېرېري

بيا دواړو وځنډل او د انگر نه د باندې شوو.

لږ ځنډ وروسته جومات ته ورسېدل.

لمړی اودس خونې ته لاړل.

اوداسه نه وروسته، بيا جومات ته ننوتل او لمونځ يي په جمع ادا کړ.

بيا د جومات نه و وتل او محمد حسن د هغه نه خدای پاماني واخيسته

او خپل کور خوا ته روان شو.

مازيگر ناوخته خپل کور ته ورسېد.

هغه خوشحاله ښکارېده.

د کورنۍ غړو يي وپوښتل:

څنگه خوشحاله معلومېږي؟

ته خو غرمه هم را نه غلي؟

بي وخته سيلاب

.....

ښوډۍ دې خورلې او که نه؟

هغه و ويل:

نن خپل ملگري کورته، تللی وم.

ښوډۍ مې هم الته وخوره.

ډېر ځنډ وروسته مې هغه وليد.

غورې مو سره وکړې او وخت مو بڼه تېر شوو، هېڅ به گرمۍ پوی نه شوو.

د کورنۍ غړو يې و ويل:

دلته برېښنا نه وه.

د گرمۍ نه مړه شوو.

بڼه شوه چې د ستا ورځ بڼه تېره شوه.

بيا محمد حسن زياته کړه.

ما او ملگري مو هوډ کړی چې سبا له خیره سره که د خدای رضا وه ، کابل ته ځو، الته به څو ورځې په یخنی کې تېرې کړو هم به د معلولیت حقوق تر لاسه کړو.

کورنۍ يې و ويل:

دا به بڼه کار وشي.

هسې خوراکي توکي په کور کې پای ته رسېدلي (خلاص شوي)،
چای او بوره هم لږه پاتې ده.

بي وخته سيلاب

.....

غوري خو د پخوا هم نه خلاص شوي وو.
متقاعد ډگروال دې خير يوسي، د هغه له كوره مو پور (قرض) كړل.
په خبرو، خبرو كې ماښام شو.
بيا كورنۍ يې هغه ته د سودا لايست جوړ او وركړ، تر څو يې د كابل
نه واخلي او راوړي.
شپه تېره او سهار شو.
محمد حسن لمانځه ته پاڅېد.
اودس او لمونځ يې په كور كې وكړ.
بيا د كورنۍ غړو سره يې خدا پاماني وكړه او د كوره و وت.
موټرو اډې (هډې) ته روان شو.
الته ملگر يې د هغه په انتظار و.
محمد حسن اډې ته ورسېد.
ملگري يې هغه، د لرې وليد.
محمد حسن هم هغه وليد او خوا ته يې لاړ.
بيا دواړو سره روغېر وكړ.
سيوري خوا لاړل.
بيا موټر ته وختل، تر څو د كابل اډې (هډې) ته لاړ شي.
په موټر كې سره خوا په خوا كښېناستل.

بې وخته سیلاب

.....

بیا یې په غورو پیل کړ.

کیسې، کیسې.

په کیسو، کیسو کې کابل ادې (هډې) ته ورسېدل.

الله د موټر څخه بنکته (کوز) بیا د کابل ولایت موټرو خوا، لارل.

د کابل موټر تش و.

چندان سواري نه وه.

هغوی په یوه غټ موټر کې کښېناستل.

پوره یوه گړۍ په موټر کې وو.

موټر لږ، لږ ډک شو.

گړۍ وروسته بیا ټولې څوکۍ (سیتونه) ډک شوو.

چلونکي موټر چالان او ورو، ورو له ادې، و وت.

بیا یې په لوړ آواز غږ کړ:

دعا د خیر!

ټولو د خیر دعا وکړه، بیا ټولو و ویل:

آمین!

موټر تېز او د کابل خوا یې حرکت وکړ.

څو ساعته یې مزل وکړ.

بې وخته سیلاب

.....

سالنگ ته ورسېدل.

الته بنکلي او سره اوا (هوا) وه.

ټولو د موټر شیشي خلاصې کړې وې.

بنکلي او پاکه هوا به د هغوی سړي (هوایي کڅورې) ته تله.

خلکو به خوشحالی کوي.

د شمالي سالنگ نه و وتل.

بیا سویلي سالنگ ته ورسېدل.

الته اوا لږ توده وه.

په تلو، تلو اوا (هوا) مخ په تودېدو شوه.

بیا پروان ولایت ته ورسېدل.

الته هم اوا (هوا) لږ توده وه.

خو!

د بغلان په شان نه وه.

بیا ورو، ورو کابل ښار ته ورنږدې شوو.

د کابل اوا (هوا) ښه وه.

الته هم بارانونه شوي وو.

د کابل په سیند کې اوبه ډېرې شوې وې.

بي وخته سيلاب

.....

اوبه هم خري وي.

خس او خاشاک په کې روان وو.

داسې معلومېده چې په غرنيو سيمو کې، بڼه بارانونه وربډلي وي.

د کابل ولسواليو خلکو ته يې هم زيانونه رسولي وو.

هغوي کابل ښار ته د ننه شوو.

مانښام شو.

هر يوه د خپلو دوستانو کورونو ته لاړل.

د ليدو ځای يې سهار وختی، کابل بانک مرکزی دفتر کوم چې نوي ښار کې شتون لري و.

هغوی خپلو دوستانو کورونو کې شپه و کړه.

بيا سهار د و عدې سره سم، د کابل بانک مخي ته لاړل.

الته يې سره و ليدل.

بيا د رسمياتو په شروع کېدو سره، هغوی بانک ته ننوتل او خپل حسابونه يې چک کړل.

د بانک مسول هغوی ته و ويل:

تر اوس دمه پيسې تاسو حسابونو کې، ناستي نه دي.

له کومه ځايه چې زه معلومات لرم کېدای شي سبا ستاسو په حسابونو کې پيسې کښېني.

بې وخته سیلاب

.....

هغوی خوشحاله شوو او د بانک څخه و وتل.
بله شپه یې هم د دوستانو سره وکړه.
پر سبایې بیا د بانک مخې سره د هغوی لیده کاته وو.
سهار وختي لکه بلي ورځې پاڅېدل او بانک خوا ته لاړل.
الله محمد حسن، لږ ځنډ وکړ.
ملگري یې غورکی (موبایل) اوچت او محمد حسن ته یې زنگ و واه.
محمد حسن خپل غورکی راپور کړ.
هغه پوی شو چې ملگری یې وختي رسېدلی دی.
بیا یې هغه ته به غورکي کي، سلام واچوه.
ملگر یې د هغه سلام ته و علیکم و ویل.
بیا یې محمد حسن ته و ویل:
چېرې ورک یې؟
هغه و ویل:
بس!
لږ ناوخته شوه.
په لاره کې یم.
ته د کومې ودانۍ تر سیوري لاندې کښینه!

بې وخته سیلاب

.....

زه در رسپرم، بیا به یوه خای د ننه لار شوو.

د محمد حسن ملگری و ویل:

سمه ده!

ژر راشه!

اوا (هوا) گرمه ده.

محمد حسن و ویل:

سمه ده!

خو دکیکی وروسته محمد حسن هم د بانک لوی دروازی ته ورسېد.

ملگری یې، د ودانی تر سیوري لاندې ناست او د محمد حسن پر انتظارو.

محمد حسن ورسېد.

هغه د خپل خای نه اوچت شو.

بیا یې سره روغېر وکړ.

د خو دکیکو خبرو نه وروسته، دواړه بانک ته ننوتل.

خپل کارتونه یې په نوبت کې کېښودل.

خپله د غرفو ته مخامخ پر څوکیو کېښناستل.

دوی گری وروسته د هغوی نوبت ورسېد.

پیسې یې تر لاسه کړې.

بي وخته سيلاب

.....

بيا پر څو ڪيو ڪنڊينا ستل ڇي پيسي و شماري.

په دي وخت ڪي بي يوه ڪليوال راغي او د هغوى سره بي روغير وڪر.

هغه هم د هغوى تر خوا ڪنڊينا ست.

هغوى پيسي و شميري.

پيسي پوره خو ڊبري زري وي.

بيا ملگري بي و ويل:

پيسي خو ڊبري زري دي.

خداى وڪري ڇي وچليري.

ملگري بي و ويل:

ڇي شمپره بي سمه وي، ڪومه ستونزه نه لري.

په دي وخت ڪي محمد حسن خپل ڪليوال ته و ويل:

ته ڇه وخت راغلى بي؟

هغه و ويل:

زه پرون راغلم.

بيا محمد حسن وويل:

ڪور او ڪلي ڪي خيريتي وه؟

هغه و ويل:

بي وخته سيلاب

.....

زما تر راتگ پوري خیر او خيريتي وه.

خو!

نن سهار خبر شوم چي پرون شپه په سيمي کي سېلاب راغلی دی.

کورونه يي ويجاړ کړي او څه کسان يي له ځانه سره وړي دي.

څاروي، چرگان او چرگي هم مړي شوي دي.

زه ډېر په سوچ او تشويش کي يم.

زمونږ او تاسو کورونه هم ټول خامه وو.

په دې وخت کي محمد حسن ډير خپه او کورنۍ يي ور په ياد شوه.

په سترگو کي يي اوښکي وڅرخېدې.

بيا يي خپل ملگري ته و ويل:

د سودا اخيستو نه به، تېر شوو.

د ولسوالۍ بازار نرخونه هسي لږ توپير لري.

بڼه به داوي چي بېرته خپلو کورو ته لاړ شو.

ملگري يي و ويل:

سمه ده!

زه هم په تشويش کي شوم.

بيا محمد حسن غورکي (تېلفون) له جبهه و ويست او خپلي کورنۍ ته

يې زنگ و واهه.

بي وخته سيلاب

.....

د هغه د کورنی غرو، غورکي (تېلفون) بند و.

بيا يې بل ته زنگ و واهه.

د هغه غورکي (تېلفون) هم بند و.

محمد حسن وارخطا شو او له ځانه سره يې و ويل:

خدایه خیر کړې!

په دې وخت کې ملگري يې و ويل:

سوچ مه کوه!

ما هم زنگ و واهه.

څوک ځواب نه ورکوي.

کېدای شي د شبکې پایه چپه شوې وي.

نو ځکه غورکي، کار نه کوي.

په دې وخت کې محمد حسن و ويل:

خه چې اډې (هډې) ته ځان ورسوو.

ملگري يې و ويل:

سمه ده!

هغوی ټيکسي موټر ونيوه او راساً اډې ته لاړل.

الته په موټر کې کښېناستل او پر بغلان يې حرکت و کړ.

بي وخته سيلاب

.....

د شپي ناوخته بغلان ولايت، پلخمرې ښار ته ورسېدل.

د سيمي موټر نه وو.

هغوی مجبوره شوو چې په هوټل کې پاتې او سهار وختي سيمي ته لاړ شي.

په ټلوېزيون او راډيو گانو کې به راز، راز خبرونه خپرېدل او د هغو تشويش به يې نور هم ډېراوه.

هغوی په سوچونو کې ډوب وو.

تر سهاره يې خوب و نه کړ.

بيا سهار لمانځه ته پاڅېدل.

اودس يې وکړ.

بيا يې نږدې جومات کې لمنځونه ادا کړل.

لږ وروسته د سيمي موټرو اډې ته لاړل.

موټر په سختې سره ډک او حرکت يې وکړ.

په غورکي يې خوارۍ، وکړې.

خو!

کومه اړيکه ټينگه نه شوه.

خنډ وروسته الته ورسېدل.

څه کليوال يې مخي ته راغلل.

بي وخته سيلاب

.....

محمد حسن و پوښتل:

په کلي کې خيريتي ده؟

شېکي ولي کار نه کوي؟

هغه و ويل:

شېکي کار کوي.

محمد حسن و ويل:

خير زما د کورنۍ اړيکه ولي نه ټينگېږي.

هغه و ويل:

نه پوهېږم.

بيا خپل کلي ته نږدې شو.

هر څه په بل مخ اوبنتي و.

د هغه د کورنۍ غږ او غوږ نه وه.

د هغه د کورنۍ ټول ۱۲ غړي، تري تم شوي وو.

نه يې مړي څرگندېده (معلومېده) او نه ژوندي.

هغه هک پک پاتي شو.

اوبنکي يې په سترگو کې وچي شوي.

هېڅ ورته ژړا نه راتله.

بي وخته سيلاب

.....
بيا هغه د امارت مسولينو نه مرسته و غوښته، هغوی هم و نه توانېدل
د محمد حسن سره د مرو په موندلو کې مرسته وکړي.

خو ورځې تېرې شوې.

د هغه د کورنۍ غړي چېرې د خټو لاندې شوي او يا سيند چېرې
وړي او تري تم شوي وو.

محمد حسن په روغتونو او کلينیکونو، ګرځېده.

هغه د بل کس سره مخ شو چې هغه د مرکزي بغلان د ولسوالۍ و.

هغه اسدالله نومیده چې د هغه هم د کورنۍ ۶ غړي يې تري تم شوي
وو.

هغه هم د خپلو کورنۍ غړو پسي ګرځېد.

بيا محمد حسن بنار مرکزي روغتون ته لاړ.

الله گل احمد سره آشنا شو.

د هغه هم خو د کورنۍ غړي يې مړه شوي وو.

هغه وويل:

ما په خپله دلته د ۷۵ کسانو مړي وليدل چې دېرې يې بنځي او
ماشومان وو.

هغه زياته کره:

ز مونږ د سيمې کورونه او کوڅې نرېدلي دي.

بي وخته سيلاب

.....

سبا د جمعي پر ورځ به چي د غوايي د مياشتي ۲۱ مه نيټه کيږي،
موندل شوي مري به خاورو ته وسپاروو.

بي وخته سيلاب

بی وخته سیلاب

.....

بی وخته سیلاب

.....

بی وخته سیلاب

بی وخته سیلاب

بی وخته سیلاب

بې وخته سیلاب

.....

محمد حسن هم د مرو په راوېستني او خښولو کې مرستې وکړې.

هغه هر څه له لاسه ورکړل.

اوس هغه ته روحي ناروغي هم پيدا شوې ده.

ډېری وخت هغه په سوچ کې وي.

پای

بی وخته سیلاب

.....

د چاپ شویو کتابونو لېست

۱. معماری افغانستان
۲. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش شفاخانه ها)
۳. راهنمود طلايي
- (برای اساتید انستیتوت های تخنیکي و ساختمانی افغانستان)
۴. رسم تخنیک (گامی به سوی دنیای انجینری) جلد اول
۵. رسم تخنیک (گامی به سوی دنیای انجینری) جلد دوم
۶. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش اداری)
۷. معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)
۸. معماری شهر کابل (بی بی مهرو)
۹. افغانستان در قرن تکنالوژی
۱۰. زونبندی اقلیم و زلزله افغانستان
۱۱. صدقه جاریه / دنیای انجینری
۱۲. آموخته های ناب از طراحی تا نظارت جلد اول (۱۹۹۰ الی ۲۰۲۱)
۱۳. داستان حقیقی با مقیاس معماری
۱۴. فرار از کشور- با تصاویر مستند
۱۵. نقش دانشمندان مسلمان در فن معماری و مهندسی
۱۶. پخسه در افغانستان
۱۷. بنیا نگذاری اولین مساجد توسط افغانها در آسترلیا
۱۸. آموخته های ناب از طراحی تا نظارت جلد دوم (۱۹۹۰ الی ۲۰۲۱)

بی وخته سیلاب

.....

۱۹. منار جام - الهامی برای قطب منار
۲۰. آموخته های ناب از طراحی تا نظارت
جلد سوم (۱۹۹۰ الی ۲۰۲۱)
۲۱. جام یا کلیان (کلان)
۲۲. معماری گل و چوب (معماری شهر کهنه کابل) جلد اول
۲۳. معماری گل و چوب (معماری شهر کهنه کابل) جلد دوم
۲۴. معماری گل و چوب (معماری شهر کهنه کابل) جلد سوم
۲۵. چپر ته چي قانون نه شته (گډوډي د افغانستان په معماری کې)
۲۶. مدرنه جو ما تونه ،، پخوا او نن ،،
۲۷. هله جور کو (نی پخسه - مقاوم زلزله)
۲۸. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش مساجد)
۲۹. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش مکاتب)
۳۰. هنر و صنعت چوب در مرادخانی
۳۱. هنر و پیشه حکاکي - زرگری در مرادخانی
۳۲. هیچ (چهل داستان واقعی)
۳۳. معماری اصیل شهر کابل
- (تشریح مورخ ۱۷ ماه میزان سال ۱۴۰۱ پوهنتون پولی
تخنيک کابل)
۳۴. ۴۰- چهل
۳۵. مجنون او گلچپن (پښتو ناول)
۳۶. در جستجو (ناول به زبان دری)
۳۷. تفاوت ها تفاوت می آورد (کتاب تصویری)
۳۸. مجموعه از دروس دینی مولوي صاحب خيرالله مخدوم

بي وخته سيلاب

.....

- (جلد اول)
۳۹. برف ها آب ميشود
۴۰. رسم و تخنيک (گامی به سوی دنیای انجینری) جلد سوم
۴۱. آرزو و امید (ناول به زبان دری)
۴۲. بودا بنکاري (پښتو ناول)
۴۳. نامنوني ژوي (پښتو ناول)
۴۴. د اسلامي معمارۍ پيل
۴۵. حيوانات شوخ (ناول به زبان دری)
۴۶. مجموعه از دروس دینی مولوي صاحب خيرالله مخدوم
(جلد دوم)
۴۷. د شپېلی مینه (مه ينه) په کچه گری کې (پښتو ناول)
۴۸. حشمت خان د کلا معماري
۴۹. د افغان الک او آذري جلی مینه (پښتو ناول)
۵۰. د وچو بڼونه او پارکونو معماري
۵۱. د یوې بڼونکې مینان په یوه ټولگي کې (پښتو ناول)
۵۲. د ژرنده گري ماما مینه (پښتو ناول)
۵۳. په اسلامي نظام کې ودانيز پرمختگ
۵۴. شپنه ادې (پښتو ناول)
۵۵. بي زده کړې پوی (پښتو ناول)
۵۶. د مینې تاو (پښتو ناول)
۵۷. (BIM) په خپله ژبه - په نړۍ کې تر ټولو نوې او گړندۍ
کرنلاره د معمارانو او انجینرانو (انجینرانو) له پاره
۵۸. مجموعه از دروس دینی مولوي صاحب خيرالله مخدوم
(جلد سوم)
۵۹. سيدو او عیدو - د کوشنيوالي خواره ملگري (پښتو ناول)

بي وخته سيلاب

.....

۶۰. د يوي مياشتي **ناوي** (پښتو ناول)
۶۱. دڅاڅکو هار (د يوه سړی لنډی کيسی)
۶۲. د کابل ښار اصلي معماري (مراد خانۍ)
۶۳. کوشنۍ سوداگره (پښتو ناول)
۶۴. د کابل ښار معماري - **بي بي مهرو**
۶۵. سرغندوی (ناب، مشهور) پوډري
۶۶. ډارونکی سيلاب (پښتو ناول)
۶۷. خواریکښ قاضي (پښتو ناول)
۶۸. د پخوانيو جوماتونو **توپير** د نن سره
۶۹. د مور **وژونکی (قاتل)**، (پښتو ناول)
۷۰. د مور مېړه (پښتو ناول)
۷۱. مجموعه از دروس دینی مولوي صاحب خيرالله مخدوم
(جلد چهارم)
۷۲. لېونی **ملا** (پښتو ناول)
۷۳. **خوان شهيد** (پښتو ناول)
۷۴. **توده برستن** (پښتو ناول)
۷۵. نورک اکا (پښتو ناول)
۷۶. غریبک (پښتو ناول)
۷۷. د ژوند **خوري** او **ترخي** (پښتو ناول)
۷۸. الماء [ديارلس کلنه فلسطينی انجلی تر نړېدلې ودانۍ (پښتو ناول)]
۷۹. مجموعه از دروس دینی مولوي صاحب خيرالله مخدوم
(جلد پنجم)
۸۰. ادبي لښتې / چوب ادبی
۸۱. د ښاروالۍ کاریگر (پښتو ناول)
۸۲. د خاورو لاندې ښار (د عینک مسو کان ته څېرمه)
۸۳. شهرۍ زیر خاک (نزدیک معدن مس عینک)

بي وخته سيلاب

.....

ساختمان های کانتینری	.۸۴
کانتینري ودانی	.۸۵
Architecture of Buddhist temple in Kabul city	.۸۶
بنکلي هوسی (پښتو کیسه)	.۸۷
خره بیزو (پښتو کیسه)	.۸۸
سور تنور (پښتو ناول)	.۸۹
سپین کارغه (پښتو داستان)	.۹۰
لپونی لپوه (پښتو داستان)	.۹۱
بندي مرغه (پښتو داستان)	.۹۲
بي وخته سيلاب (پښتو ناول)	.۹۳

بی وخته سیلاب

.....

د کار لاندې کتابونو لېست

۱. هنر خطاطی و میناتورۍ در مراد خانی
۲. هنر کلالی در مرادخانی
۳. د ژوند پای

بي وخته سيلاب

.....

د امکان او وخت په صورت کي

۱. پخسه در افغانستان (به زبان انگلیسی)
۲. تاریخ معماری افغانستان
۳. حویلی های آسمان خراش
۴. ارتباط گذشته، حال و آینده در معماری
۵. استعداد، سرعت و اقتصاد در معماری افغانستان
۶. شیطان چراغ
۷. خاطره ها

A timeless flood

Written by: Architect PHD Hashmatullah Atmar

Date: October - November /2027

Thank you for reading

Find more e-books and articles on Ketabton - your multilingual digital library.

www.ketabton.com

Ketabton - Pashto, Farsi, Arabic & English